

[Adolph Sørensen.]

også blevet i vidt omfang; men de er tillige i meget vidt omfang blevet en slags legetøjsobjekt for unge mennesker, for hvem det åbenbart er en naturlig trang at få deres knallert til at lave så meget spektakel som overhovedet muligt. Dette gælder ikke alene knallertkørere, men også motorcyklister i al almindelighed. Det er jo et paradoks, at unge mekanikersvende tilbringer deres arbejdstid med at få bilmotorerne til at gå så lydløst som muligt og derefter tilbringer den overvejende del af deres fritid med at få deres egen motorcykle eller knallert til at knalde så vedholdende og kraftigt som muligt. Jeg vil derfor bede den højtærede justitsminister om til politiet i almindelighed at udsende en henstilling om, at overholdelse af disse lovbestemmelser, der skulle sikre den effektiv lyd-dæmpning, indskærpes.

Det har tidligere været fremhævet, at en virkelig effektiv lyd-dæmpning ville betyde et øget kraftstofforbrug; men jeg er bekendt med, at der fornylig ved Danmarks tekniske Højskole er indleveret og antaget en doktorafhandling, som beviser det modsatte, og der er derfor økonomisk ikke nogen saglig baggrund for ikke at indskærpe disse bestemmelser.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker udvalget for indstillingen.

I anledning af de sidste bemærkninger kan jeg sige, at jeg, som lovet i udvalget, vil indskærpe bestemmelser, der kan hindre støjplagen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 138 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredie behandling af forslag til lov om ændringer i og tilføjelser til lov om rettens pleje af 11. april 1916. (Telefonaflytning).

(Anden behandling findes i tidenden sp. 5855).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ordføreren (K. Axel Nielsen): Udvalget har holdt møde og indstiller enstemmigt, at lovforslaget vedtages i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

Alfred Jensen: Hverken ved denne behandling eller ved anden behandling har mit partis ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Aksel Larsen, kunnet være tilstede. Jeg skal derfor på den kommunistiske gruppes vegne gøre nogle bemærkninger, inden lovforslaget sættes under afstemning.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen gjorde ved første behandling nogle indvendinger mod det fremsatte lovforslag og påviste, at dets bestemmelser kunne bruges til misbrug og vilkårlighed overfor borgerne. Selvom forslaget er undergået en hel del ændringer siden dets fremsættelse og første behandling, er der ikke skabt sikkerhed for, at borgerne ikke udsættes for uberettiget telefonaflytning, og det oven i købet gennem længere tid. Der er ganske vist indsat en bestemmelse om, at kendelser om telefonaflytning skal lyde på et nærmere angivet tidsrum; der er også indsat en bestemmelse om, at indehavere af telefoner, der har været udsat for aflytning, skal have underretning herom, men hvad den sidste bestemmelse angår, er den jo ret illusorisk, idet der tages så store forbehold. Der må nemlig kun gives meddelelse, forsåvidt det kan ske uden skade for undersøgelsen, og hvis omstændighederne iøvrigt ikke taler derimod. Den tvivlsomme værdi af denne bestemmelse fremgår jo også af de bemærkninger, som flere af ordførerne gjorde ved lovforslagets anden behandling, hvor man advarede imod at udnytte den mulighed, der var for at gøre telefonabonnenter opmærksom på, at deres telefoner var blevet aflyttet. Og den højtærede justitsministers gentagne udtalelser om, at de, der har været udsat for aflytning, er bedst tjent med ikke at få besked, tyder ikke på nogen særdeles god administration af denne side af loven; jeg har vel lov til at sige tværtimod. Det betyder, at ingen ved sig sikker, og der bliver ingen klarhed over, hvor mange telefoner der egentlig aflyttes. Ministeren hævder, at det ikke drejer sig om